

32000L0018

19.5.2000

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 118/41

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2000/18/ES

zo 17. apríla 2000

o minimálnych požiadavkách na skúšky bezpečnostných poradcov pre prepravu nebezpečného tovaru cestnou, železničnou alebo vnútrozemskou vodnou dopravou

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 75 ods. 1 písm. c),

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

po porade s Výborom pre regióny,

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

(1) keďže zvýšenie dopravnej bezpečnosti a ochrany životného prostredia sú významné problémy najmä v súvislosti s prepravou nebezpečného tovaru cestnou, železničnou alebo vnútrozemskou vodnou dopravou, a ľudský prvok je významným faktorom pri bezpečnej prevádzke týchto druhov dopravy;

(2) keďže podľa smernice Rady 96/35/ES z 3. júna 1996 o menovaní a odbornej kvalifikácii spôsobilosti bezpečnostných poradcov pre prepravu nebezpečného tovaru, cestnou, železničnou a vnútrozemskou vodnou dopravou ⁽⁴⁾ všetky podniky, ktorých aktivity zahŕňajú prepravu nebezpečného tovaru, ako aj nakládka alebo vykládka súvisiaca s týmto druhom prepravy, sú povinné menovať jedného alebo viacerých bezpečnostných poradcov. Uvedená smernica neobsahuje žiadne podrobné ustanovenia zamerané na harmonizáciu skúšobných požiadaviek na bezpečnostných poradcov alebo ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na skúšobné orgány;

(3) keďže členské štáty by mali vytvoriť spoločný minimálny rámec pre skúšky bezpečnostných poradcov a podmienky pre skúšobné orgány, aby bola zaručená určitá úroveň kvality a aby bolo uľahčené vzájomné uznávanie osvedčení ES o príprave;

(4) keďže skúška bezpečnostných poradcov bude ako minimum zahŕňať písomný test skladajúci sa z otázok týkajúcich sa aspoň tém uvedených v prílohe II k smernici 96/35/ES a prípadové štúdie, pričom kandidáti môžu preukázať, že sú schopní plniť úlohy bezpečnostných poradcov;

(5) keďže členské štáty môžu určiť, že kandidáti, ktorí chcú pracovať pre podniky zaoberajúce sa len prepravou špecifického nebezpečného tovaru, budú skúšaní len z tém týkajúcich sa takýchto aktivít. V tomto prípade osvedčenia ES o príprave by mali jasne uvádzať limity ich platnosti;

(6) keďže skúšky organizované skúšobnými orgánmi budú podliehať schváleniu príslušných orgánov členských štátov. Členské štáty vymedzia kritériá platné pre skúšobné orgány, ktoré by mali byť technicky spôsobilé, spoľahlivé a nezávislé;

(7) keďže členské štáty by si mali navzájom pomáhať pri vykonávaní tejto smernice,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

Rozsah pôsobnosti a vymedzenia pojmov

Článok 1

1. Táto smernica ustanovuje minimálne skúšobné požiadavky pre skúšky potrebné na získanie osvedčenia ES

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 148, 14.5.1998, s. 21 a Ú. v. ES C 52, 23.2.1999, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 407, 28.12.1998, s. 118.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 20. októbra 1998 (Ú. v. ES C 341, 9.11.1998, s. 29), potvrdené 16. septembra 1999, spoločná pozícia Rady z 29. marca 1999 (Ú. v. ES C 36, 8.2.2000, s. 1) a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 18. januára 2000 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 28. marca 2000.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 145, 19.6.1996, s. 10.

o príprave bezpečnostných poradcov pre prepravu nebezpečného tovaru podľa smernice 96/35/ES.

2. Členské štáty prijímajú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že bezpečnostní poradcovia pre prepravu nebezpečného tovaru budú skúšaní tak, aby boli splnené tieto minimálne požiadavky.

Článok 2

Na účely tejto smernice:

- a) „bezpečnostný poradca pre prepravu nebezpečného tovaru“, ďalej len ako „poradca“, znamená každú osobu špecifikovanú v článku 2 písm. b) smernice 96/35/ES;
- b) „nebezpečný tovar“ znamená tovar vymedzený v článku 2 smernice 94/55/ES ⁽¹⁾ a v článku 2 smernice 96/49/ES ⁽²⁾;
- c) „podnik“ znamená podniky špecifikované v článku 2 písm. a) smernice 96/35/ES;
- d) „skúška“ znamená skúšku špecifikovanú v článku 5 ods. 2 smernice 96/35/ES;
- e) „skúšobný orgán“ znamená orgán určený príslušnými úradmi členských štátov na vykonávanie skúšok;
- f) „osvedčenie ES“ znamená osvedčenie zhotovené podľa vzoru uvedeného v prílohe III k smernici 96/35/ES.

KAPITOLA II

Skúšky

Článok 3

1. Príslušný orgán alebo skúšobný orgán organizujú povinnú písomnú skúšku, ktorú môžu doplniť ústnou skúškou,

⁽¹⁾ Smernica Rady 94/55/ES z 21. novembra 1994 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzhľadom na prepravu nebezpečného tovaru cestnou dopravou (Ú. v. ES L 319, 12.12.1994, s. 7). Smernica zmenená a doplnená smernicou Komisie 96/86/ES (Ú. v. ES L 335, 24.12.1996, s. 43 a Ú. v. ES L 251, 15.9.1997, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Rady 96/49/ES z 23. júla 1996 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzhľadom na prepravu nebezpečného tovaru železničnou dopravou (Ú. v. ES L 235, 17.9.1996, s. 25). Smernica zmenená a doplnená smernicou Komisie 96/87/ES (Ú. v. ES L 335, 24.12.1996, s. 45).

aby zistili, či kandidáti majú potrebnú úroveň znalostí potrebných na plnenie úloh poradcu, a aby získali osvedčenie ES.

2. Povinná skúška pozostáva z písomného testu prispôbenného druhu(om) dopravy, pre ktorý(é) sa osvedčenie ES vydáva.

3. a) Kandidát dostane dotazník. Obsahuje minimálne 20 otázok s priamymi odpoveďami, ktoré sa podľa článku 5 ods. 4 smernice 96/35/ES týkajú minimálne tém uvedených v prílohe II k uvedenej smernici. Je však možné použiť aj dotazník s možnosťou výberu z viacerých odpovedí. V tomto prípade dve otázky z možnosťou výberu odpovede zodpovedajú jednej otázke s priamou odpoveďou.

V rámci týchto tém, sa, primerane k príslušnému druhu dopravy, venuje osobitná pozornosť týmto aspektom:

- všeobecné preventívne a bezpečnostné opatrenia,
- klasifikácia nebezpečného tovaru,
- všeobecné požiadavky na balenie, vrátane kontajnerov, cisterien a cisternových vagónov,
- štítky a nálepky označujúce nebezpečenstvo,
- referencie v prepravných dokumentoch,
- manipulácia a uloženie tovaru,
- odborný výcvik posádky,
- dokumenty týkajúce sa vozidla a prepravné dokumenty,
- bezpečnostné pokyny,
- požiadavky týkajúce sa dopravného vybavenia.

b) Kandidáti vypracujú prípadovú štúdiu v súvislosti s prílohou I k smernici 96/35/ES, pri ktorej môžu preukázať, že sú schopní plniť úlohy poradcu.

c) Členské štáty môžu určiť, že kandidáti, ktorí chcú pracovať pre podniky zaoberajúce sa len prepravou špeciálneho nebezpečného tovaru, budú, podľa prílohy II k smernici 96/35/ES, skúšaní len z tém týkajúcich sa takýchto aktivít.

Tieto druhy nebezpečného tovaru sú:

- trieda 1 (výbušniny),

- trieda 2 (plyny),
- trieda 7 (rádioaktívny materiál),
- trieda 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 a 9 (pevné a kvapalné látky),
- UN čísla 1202, 1203, 1223 (minerálne oleje).

Nadpisy osvedčenia ES musia zreteľne udávať, že osvedčenie je platné len pre typy nebezpečného tovaru uvedené v tomto odseku, vzhľadom ku ktorým bol poradca skúšaný podľa požiadaviek definovaných v písm. a) a b).

4. Príslušný orgán alebo skúšobný orgán postupne vytvoria katalóg otázok, ktoré boli predmetom skúšky.

KAPITOLA III

Kritériá platné pre skúšobné orgány

Článok 4

1. Ak členské štáty neprevezmú priamu organizáciu skúšok, menujú skúšobné orgány na základe týchto kritérií:

- a) príslušnosť skúšobného orgánu;
  - b) špecifikácia druhov skúšky navrhovaných skúšobným orgánom;
  - c) opatrenie určené na zabezpečenie objektivity skúšok;
  - d) nezávislosť orgánu vzhľadom na všetky fyzické alebo právnické osoby zamestnávajúce poradcov.
2. Schválený skúšobný orgán sa určí písomne. Také schválenie môže mať obmedzené obdobie platnosti.

Článok 5

Členské štáty si navzájom pomáhajú pri vykonávaní tejto smernice.

Každý členský štát v pravidelných časových intervaloch predloží Komisii katalóg otázok uvedený v článku 3 ods. 4. Komisia informuje o tom ostatné členské štáty.

KAPITOLA IV

Záverečné ustanovenia

Článok 6

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do troch mesiacov po dátume nadobudnutia účinnosti tejto smernice. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 7

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Článok 8

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu, 17. apríla 2000

Za Európsky parlament

predseda

N. FONTAINE

Za Radu

predseda

L. CAPOULAS SANTOS